

Smule videre, end man hidtil er gaaet. Man har hidtil sat Indløsningssummen til det tyvedobbelte af Indtægten for de tre sidste Aar, og det er ogsaa foreslaaet i dette Lovforslag. Det foreskommer mig, at naar man forlanger, at baade Materiellet og alt, hvad Banen vedrører, skal være i komplet Stand, og at alle Mangler, der foresindes ved Afleveringen, skulle erstattes, eller der skal ske Afdrag i Indløsningssummen, saa kunde man sætte Indløsningen til det femogtyvedobbelte. Desuden er Rentefoden nu betydelig lavere end den Gang, da denne Bestemmelse først blev vedtagen, og man kunde ogsaa af den Grund gaa dette Stridt videre, end her er foreslaaet. Dertil kommer, at selv om en Bane har været drevet i 25 Aar, vil der dog efter al Rimelighed kunne vedblive at foregaa nogen Stigning i Banens Indtægt paa Grund af Folkemængdens Tiltag og Produktionens Tiltag i forskellige Retninger, saaledes at der næppe er Tvivl om, at Udbyttet efterhaanden vil forøges. Det viser sig paa de allerede tilstedeværende Baner, ogsaa paa dem, der ere anlagte for 25 Aar siden, at der forøges Trafikken efterhaanden lidt hvert Aar, og det vil ogsaa være Tilfældet paa de private Baner. Jeg skal indstrænke mig til disse saa Bemærkninger, og jeg skal tillige anbefale, at dette Lovforslag bliver Genstand for nærmere Overvejelse, fordi jeg tror, at der er forskellige Bestemmelser deri, som fortjene at komme i Betragtning, og at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til lidt fastere Regler med Hensyn til Statens Medvirken til Anlæget af private Baner.

Tauber: Det er ikke nogen gunstig Omstændighed at saa Ordet paa denne Tid af Mødet angaaende en Sag af denne Betydning, som første Gang er for Tinget, men jeg maa jo tage Ordet, da jeg har faaet det. Jeg skal da udtale min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, at Tinget ganske sikkert ikke vil vise den Resignation at overlade Afgørelsen af denne Sag til Ministeren. Det folte det ærede Medlem sig overbevist om, og jeg vil for mit Bedkommende sige, at jeg for mit Bedkommende ikke er i Besiddelse af den Resignation at ville overlade Afgørelsen af alle fremtidige private Jærnbane spørgsmål til den Mand, som til enhver given Tid er Danmarks Indenrigsminister. Saa megen Tillid jeg i denne Art Sager end kan have til den nuværende meget ærede Indenrigsminister, maa han jo dog erindre, at denne Lov vil

muligvis, hvis den skulde blive vedtagen, komme til at gælde ud over hans Regerings-tid, og jeg ved jo ikke, hvem hans Efterfølger bliver. Man ved jo, at Ministerposter besættes af Grunde, for hvilke der ikke gøres Rede for Tinget, og som vi ikke have nogen som helst Indflydelse paa. Jeg maa ogsaa principmæssig finde det urigtigt at overlade denne Art Sager til Regeringen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente jo rigtig nok, at Tinget helst var fri for at behandle den Art Sager. Jeg tror, at de Medlemmer, der ikke se Sagen fra et saa københavnsk Standpunkt som det ærede Medlem, navnlig de Medlemmer af Tinget, der repræsenterer Valgkredsene rundt omkring i Landet, nok ville finde sig tjente med, at disse Sager, der vedrøre deres Valgkredsers aller vigtigste Interesser, komme under Drøftelse og Overvejelse i Folketinget. Det tror jeg gælder om samtlige Dele af Landet, og naar man fra et københavnsk Standpunkt ikke finder, at det er hensigtsmæssigt, saa ligger det maaste deri, at det ærede Medlem stoler paa, at københavnske Baneanlæg ikke komme ind under denne Lov, men altid ville blive Regeringsanlæg. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) anførte flere Eksempler paa, hvor uhenigtsmæssigt det vilde være i det givne Tilfælde at overlade Regeringen Afgørelsen, og han anførte bl. a., at det hændte ofte, at en eller anden Købstad fandt sig forurettet eller truet i sine Interesser ved et Baneanlæg, som anstodes af en anden Købstad. Deri tror jeg til en vis Grad at kunne være enig med det ærede Medlem, at i saadanne Tilfælde bør der tages billigt Hensyn. Noget andet er det, naar et Landdistrikt ønsker en Bane, og man saa fra en Købstads Side siger: Nej, den Bane bør ikke anlægges; thi den truer vore Interesser; den vil berøve os en Del Opland. Saa finder jeg det mindre berettiget, thi saa drejer det sig ikke om en Konkurrence mellem to Købstæder, men om, hvorvidt de Folk, som skulle have den egentlige Nytte af Banen, finde deres Interesse i at føre deres Varer og Personer derhen eller derhen. Det bliver deres egen Sag, og det maa de alene være Dommere over; det tilkommer ikke en Købstad at sige: Du maa ikke komme bort fra os, du skal blive hos os. Jeg opfatter ikke, og det gør sikkert heller ikke det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, Landboerne som levegne under den Købstad, til hvilken de hidtil have hørt. Jeg anfører derfor ikke dette som en Opposition mod det ærede Medlem